

пристойни за работа, и да утѣшаме удоволствието за да правиме добро, и да обичаме Бога и да го слушаме.

I. Заковари ты, мамо, че Богъ ни дава икра вата за да имаме сладкото и мляко да піеме.

M. Радѹвамсѧ, че помнишъ това Іованчо. И чистата вода Богъ ни я дава. Колкува є благодатно да я піеме, когато имаме жеца и жажда. Намирасе по седаке. Яко исконашъ малък землата, можешъ да я намѣришъ. Имаме наждакъ за многъ водъ като денъ: требва ни за да съмъеме, и да переме облеклата ни, за мястото ни, и за піенето ни. За това Богъ ни дава многъ водъ. Яко да нема хме доволни колку ще хме да страдаме!

I. Съ, мамо, споретъ колкува разни способи показва намъ Богъ благостишната си.

M. Отистина, Іованчо: можехме по лесно да изброяме сичкиятъ песокъ въ бреговете на там рѣка, нежели да повѣстъваме разните способи, споретъ които ни твори Богъ благодѣанія.

I. Намѣрѹвасе единъ способъ, мамо, споретъ който вижда мнъ се че Богъ ме благадѣтелствува, а тебе не.